

Sygn. akt II CZ 118/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa C. W.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej [...]
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2014 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 3 października 2013 r.,

oddala zażalenie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 3 października 2013 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki od wyroku tego Sądu z dnia 23 kwietnia 2013 r. jako niedopuszczalną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.). Wskazał przy tym, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane w sprawie o zobowiązanie pozwanej do złożenia oświadczenia woli ustanawiającego na rzecz powódki spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, a więc w sprawie o prawo majątkowe, a powódka określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 12.247 zł.

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie, podnosząc, że skarga kasacyjna została oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania obejmującej zarzut nieważności postępowania, wynikającej z udziału w wydaniu wyroku w drugiej instancji sędziego, który wydał wyrok w pierwszej instancji (art. 379 pkt 4 w związku z art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Podniesiony w nim zarzut został oparty na założeniu, że w przypadku powołania się w skardze kasacyjnej - w ramach podstawy naruszenia przepisów postępowania - na nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, skarga ta nie może zostać uznana za niedopuszczalną. Zapatrywanie to jest oczywiście błędne, gdyż ocena podstaw kasacyjnych może wchodzić w rachubę dopiero po skutecznym - w sensie formalnym - wniesieniu skargi. Wbrew odmiennemu stanowisku skarżącej, o dopuszczalności skargi kasacyjnej nie decyduje waga uchybień, których dopuścił się sąd drugiej instancji. Kryterium to nie ma dla tej oceny żadnego znaczenia, co - w sprawach rozpoznawanych w trybie postępowania procesowego - wynika jednoznacznie z treści art. 398² k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy, uznając zażalenie za bezzasadne, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.